

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/29/ES**ze dne 23. dubna 2009,****kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾ vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“), aby se podpořilo snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a hospodářsky účinným.
- (2) Konečným cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), která byla jménem Evropského společenství schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ⁽⁵⁾, je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností. Aby se dosáhlo tohoto cíle, neměl by být celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu vyšší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací. Nejnovější hodnotící zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) ukazuje, že pro dosažení tohoto cíle musí celosvětové emise skleníkových plynů dosáhnout vrcholu v roce 2020. To vyžaduje zvýšení úsilí ze strany Společenství, rychlé zapojení rozvinutých zemí a podporu účasti rozvojových zemí na procesu snižování emisí.

- (3) Evropská rada v březnu 2007 přijala pevný závazek snížit do roku 2020 celkové emise skleníkových plynů ve Společenství o nejméně 20 % pod úroveň roku 1990 a o 30 % za předpokladu, že ostatní vyspělé země se rovněž zaváží k srovnatelným snížením emisí a hospodářsky vyspělejší rozvojové země přispějí úměrně svým povinnostem a příslušným schopnostem. Do roku 2050 by se celosvětové emise skleníkových plynů měly snížit o nejméně 50 % pod úroveň roku 1990. K tomuto snižování emisí by měla přispívat všechna hospodářská odvětví, včetně mezinárodní námořní a letecké dopravy. Letecká doprava se na snižování emisí podílí díky svému zahrnutí do systému Společenství. Pokud členské státy do 31. prosince 2011 neschválí mezinárodní dohodu Mezinárodní námořní organizace, která by do svých cílů v oblasti snižování emisí zahrнула rovněž emise z mezinárodní námořní dopravy, nebo pokud Společenství do stejného dne neschválí žádnou takovou dohodu uzavřenou v rámci UNFCCC, měla by Komise předložit návrh na zahrnutí emisí z mezinárodní námořní dopravy v souladu s harmonizovanými postupy do závazku Společenství v oblasti snížení emisí s cílem, aby navrhovaný akt vstoupil v platnost do roku 2013. Tento návrh by měl minimalizovat veškeré nepříznivé dopady na konkurenceschopnost Společenství a přihlížet rovněž k potenciálním přínosům pro životní prostředí.

- (4) Evropský parlament připomněl v usnesení ze dne 31. ledna 2008 k závěrům konference na Bali o změně klimatu (COP 13 a COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ svůj požadavek, aby se průmyslové země zavázaly ke snížení svých emisí skleníkových plynů o nejméně 30 % do roku 2020 a o 60 až 80 % do roku 2050 oproti úrovní roku 1990. Vzhledem k tomu, že tento plán předpokládá pozitivní výsledky konference COP 15, která se bude konat v Kodani v roce 2009, měla by Evropská unie v rámci svého přínosu k budoucí mezinárodní dohodě o změně klimatu (dále jen „mezinárodní dohoda o změně klimatu“) začít vypracovávat vyšší cíle pro snížení emisí pro rok 2020 a pro léta následující a měla by se rovněž pokusit zajistit, že po roce 2013 umožní systém Společenství zavést v případě nutnosti přísnější maximální hodnoty emisí.

- (5) S cílem přispět k dosažení těchto dlouhodobých cílů je vhodné stanovit předvídatelný postup, jímž by měly být snižovány emise zařízení, na která se vztahuje systém Společenství. Aby byl závazek Společenství snížit emise skleníkových plynů o nejméně 20 % pod úroveň roku 1990 splněn efektivněji z hlediska nákladů, měly by přidělené povolenky na emise dotyčných zařízení v roce 2020 být 21 % pod emisní úrovní roku 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ Úř. věst. C 325, 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 68 E, 21.3.2009, s. 13.

- (6) Aby byla posílena jistota a předvídatelnost systému Společenství, měla by být určena ustanovení o zvýšení míry příspěvku systému Společenství k dosažení celkového snížení o více než 20 %, zejména s ohledem na cíl Evropské rady snížit emise o 30 % do roku 2020, který je považován z vědeckého hlediska za nezbytný k odvrácení nebezpečné změny klimatu.
- (7) Pokud Společenství a třetí země uzavřou mezinárodní dohodu o změně klimatu, v souladu s níž bude po roce 2012 přijato celosvětové opatření, mělo by být zásadním způsobem podpořeno kreditování snížení emisí produkovaných těmito zeměmi. Než se tato dohoda uzavře, mělo by být lépe zajištěno další využívání kreditů z oblastí mimo Společenství.
- (8) Zatímco zkušenost získaná během prvního obchodovacího období ukazuje, že potenciál systému Společenství a dokončení národních alokačních plánů pro druhé obchodovací období povede k zásadnímu snížení emisí do roku 2012, přezkum provedený v roce 2007 potvrdil, že harmonizovanější systém pro obchodování je nezbytný, aby se lépe využily přednosti obchodování s emisemi, předešlo narušení vnitřního trhu a ulehčilo propojení systémů obchodování s emisemi. Dále by měla být zajištěna větší předvídatelnost a měla by být rozšířena oblast působnosti systému o nová odvětví a plyny, aby byl posílen jak signál o ceně uhlíku, což je nutný impuls pro nezbytné investice, tak otevřeny nové možnosti snížení emisí, což povede ke zmenšení celkových nákladů na snižování emisí a k zvýšení účinnosti systému.
- (9) Definice skleníkových plynů by se měla sladit s definicí obsaženou v Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a jasněji by se měl stanovit a aktualizovat potenciál globálního oteplování pro jednotlivé skleníkové plyny.
- (10) Systém Společenství by se měl rozšířit na další zařízení, u nichž je možno monitorovat, vykazovat a ověřovat emise se stejným stupněm přesnosti, jak vyžadují stávající platné požadavky na monitorování, vykazování a ověřování.
- (11) Pokud existují pro malá zařízení, jejichž emise nepřekračují mezní hodnotu 25 000 tun ekvivalentu CO₂ za rok, rovnocenná opatření ke snižování emisí skleníkových plynů, zejména daňové povahy, měly by být stanoveny postupy, podle kterých by členské státy mohly vyloučit ze systému obchodování s emisemi taková malá zařízení za předpokladu, že zmíněná opatření jsou uplatňována. Vyloučení mohou být také nemocnice, pokud přijmou rovnocenná opatření. V zájmu zjednodušení správy nabízí tato mezní hodnota maximální výhody, pokud jde o snížení administrativních nákladů, měřeno na tunu ekvivalentu CO₂ vyloučenou ze systému. Jelikož v budoucnu již nebudou existovat pětiletá přidělovací období, mělo by být v zájmu jistoty a předvídatelnosti systému stanoveno, jak často musí být přezkoumávána povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Návrh opatření vztahujících se na malá zařízení, jejichž prostřednictvím bude dosaženo příspěvku ke snížení emisí rovnocenného tomu, kterého bylo dosaženo v systému Společenství, by měly předložit členské státy. Uvedená opatření by mohla zahrnovat daňová opatření, dohody s odvětvím průmyslu a regulaci. S ohledem na potřebu snížit zbytečnou administrativní zátěž pro menší producenty emisí mohou členské státy zavést zjednodušené postupy a opatření pro plnění požadavků této směrnice.
- (12) Informace o uplatňování této směrnice by měly být snadno přístupné, a to zejména pro malé a střední podniky.
- (13) Množství povolenek vydané v celém Společenství by se od poloviny období 2008–2012 mělo lineárně snižovat, aby se zajistilo, že systém obchodování s emisemi povede v průběhu času k postupnému a předvídatelnému snížení emisí. Roční snížení povolenek by mělo odpovídat 1,74 % povolenek vydaných členskými státy na základě rozhodnutí Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012, aby systém Společenství cestou co nejmenších nákladů přispěl k tomu, že Společenství splní svůj svůj závazek snížit do roku 2020 celkové emise o nejméně 20 %.
- (14) Tento příspěvek odpovídá snížení emisí v systému Společenství v roce 2020 o 21 % pod hodnoty vykázané v roce 2005 a zahrnuje rovněž dopad rozšíření oblasti působnosti v období 2008–2012 vůči období 2005–2007 a hodnoty emisí pro odvětví obchodování s emisemi z roku 2005, jež byly použity pro vyhodnocení bulharského a rumunského národního alokačního plánu na období 2008–2012, s výsledkem, že v roce 2020 bude moci být přiděleno nejvýše 1 720 milionů povolenek. Přesná množství emisí budou vypočítána, jakmile členské státy vydají povolenky na základě rozhodnutí Komise o národních alokačních plánech na období 2008–2012, neboť přidělení povolenek určitým zařízením bylo podmíněno tím, že jejich emise budou doloženy a ověřeny. Po ukončení přidělování povolenek na období 2008–2012 zveřejní Komise přidělené množství povolenek pro celé Společenství. Toto množství by mělo být přizpůsobeno s ohledem na zařízení, která spadají nebo nespádají v období 2008–2012 anebo od roku 2013 do systému Společenství.
- (15) Dodatečné úsilí, jež má hospodářství Společenství vynaložit, vyžaduje kromě jiného, aby fungoval přepracovaný systém Společenství s nejvyšším možným stupněm hospodářské výkonnosti a na základě plně harmonizovaných podmínek přidělování v rámci Společenství. Základním způsobem přidělování by proto mělo být dražení, neboť je nejjednodušším a podle všeobecného mínění

hospodářsky neúčinnějším systémem. Tím by se měly odstranit rovněž neočekávané zisky a noví účastníci na trhu a hospodářství s nadprůměrně vysokým růstem by měli mít stejné podmínky hospodářské soutěže jako stávající zařízení.

(16) Má-li být zachována environmentální a administrativní účinnost systému Společenství a zabráněno narušení hospodářské soutěže a předčasnému vyčerpání rezervy pro nové účastníky na trhu, měla by být sjednocena pravidla pro nové účastníky na trhu, aby se zajistilo, že všechny členské státy uplatňují stejný přístup, zejména pokud jde o „rozsáhlá rozšiřování“ zařízení. Měla by být proto začleněna harmonizovaná pravidla pro provádění této směrnice. V těchto pravidlech by mělo být podle potřeby definováno „rozsáhlé rozšíření“ jako zvýšení stávajícího instalovaného výkonu nejméně o 10 % či jako výrazný nárůst emisí z tohoto zařízení spojený se zvýšením instalovaného výkonu. Příspěvky z rezervy pro nové účastníky na trhu by měly být poskytovány pouze v případě rozsáhlého rozšíření zařízení.

(17) Všechny členské státy budou muset výrazně investovat, aby do roku 2020 snížily uhlíkovou náročnost svých hospodářství, a ty členské státy, jejichž příjem na obyvatele je nadále významně pod průměrem Společenství a jejichž hospodářství dohánějí bohatší členské státy, budou muset vykonat ještě mnoho, aby zlepšily svou energetickou účinnost. S ohledem na cíle, jimiž je odstranit narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu Společenství a zajistit nejvyšší možnou míru hospodářské účinnosti při přechodu hospodářství Společenství k bezpečnému a udržitelnému hospodářskému prostoru s nízkými emisemi CO₂, není vhodné přistupovat k odvětvím hospodářství v systému Společenství rozdílně v jednotlivých členských státech. Je proto nutné vyvinout jiné mechanismy k podpoře úsilí členských států s relativně nízkým příjmem na obyvatele a lepšími výhledy růstu. 88 % procent celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, by mělo být rozděleno mezi členské státy na základě jejich poměrného podílu na emisích roku 2005 v systému Společenství nebo na základě průměru za období 2005–2007, podle toho, která hodnota je vyšší. 10 % celkového množství by mělo být rozděleno v zájmu solidarity a růstu ve Společenství ve prospěch některých členských států a mělo by být použito ke snížení emisí a k přizpůsobení se dopadům změny klimatu. Při rozdělení těchto 10 % by se měl brát ohled na příjem na obyvatele za rok 2005 a na výhledy růstu členských států a členské státy s nízkým příjmem na obyvatele a dobrými výhledy růstu by tedy měly obdržet více. Členské státy s průměrným příjmem na obyvatele, který činí více než 20 % průměru Společenství, by měly při tomto rozdělení přispět svým dílem, pokud přímé náklady na celkový balíček odhadnuté v posouzení dopadu provedeném Komisí, připojeném k balíčku prováděcích opatření k cílům EU v oblasti změny klimatu a obnovitelných energií pro rok 2020, nepřesahují 0,7 % HDP. Další 2 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, by

měly být rozděleny mezi členské státy, jejichž emise skleníkových plynů v roce 2005 byly alespoň o 20 % nižší než úroveň emisí ve výchozím roce, které se na ně vztahovaly podle Kjótského protokolu.

(18) Vzhledem ke značnému úsilí, kterého je třeba pro ochranu klimatu a přizpůsobení se nevyhnutelným dopadům změny klimatu, je vhodné použít nejméně 50 % výnosů z dražeb povolenek ke snížení emisí skleníkových plynů, k přizpůsobení se dopadům změny klimatu, k financování výzkumu a vývoje v oblasti snižování emisí a přizpůsobení se, k rozvoji energie z obnovitelných zdrojů s cílem splnit závazek Unie pokrýt do roku 2020 20 % svých energetických potřeb energií z obnovitelných zdrojů, ke splnění závazku Společenství zvýšit do roku 2020 energetickou účinnost Společenství o 20 %, na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání skleníkových plynů, na příspěvek do Globálního fondu pro energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů a do Fondu pro přizpůsobení zřízenému na poznaňské konferenci o změně klimatu (COP 14 a COP/MOP 4), na opatření k zamezení odlesnění a k podpoře přizpůsobení se v rozvojových zemích a k řešení sociálních otázek, jako je například možný nárůst cen elektřiny v domácnostech s nízkými a středními příjmy. Tento procentní podíl je výrazně pod čistými výnosy, jež orgány veřejné moci očekávají z dražeb, a bere do úvahy potenciální ztráty příjmů z daní právnických osob. Výnosy z dražeb povolenek by kromě toho měly být používány k financování administrativních nákladů na řízení systému Společenství. Tato směrnice by také měla upravovat sledování toho, jak jsou prostředky získané z dražeb používány k daným účelům. Oznámení o použití prostředků nezabývá členské státy povinnosti stanovené v čl. 88 odst. 3 Smlouvy informovat o některých vnitrostátních opatřeních. Touto směrnicí nejsou dotčeny výsledky jakýchkoli budoucích řízení o státní podpoře, která mohou být uskutečněna v souladu s články 87 a 88 Smlouvy.

(19) Proto by se mělo plné dražení povolenek od roku 2013 pro odvětví energetiky stát pravidlem, při zohlednění schopnosti tohoto odvětví přesouvat zvýšené náklady na CO₂, a pro zachytávání a ukládání CO₂ by neměly být přidělovány bezplatné povolenky, neboť pobídka pro toto opatření spočívá v povolenkách, které s ohledem na uložené emise nemusí být vyraženy. Aby se předešlo narušení hospodářské soutěže, mohou výrobci elektřiny dostávat bezplatné povolenky na dálkové vytápění a chlazení a na teplo a chlazení vyrobené vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií⁽¹⁾ v případě, že by na takové teplo vyrobené v zařízeních jiných odvětví byly přiděleny bezplatné povolenky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (20) Hlavní dlouhodobá pobídka pro zachytávání a ukládání CO₂ a nové technologie využívající obnovitelné zdroje energie spočívá v tom, že nebudou muset být vyřazeny povolenky na emise CO₂, které jsou trvale uloženy nebo jejichž vzniku se zabrání. V zájmu rychlejší demonstrace prvních komerčních zařízení a inovativních technologií využívajících obnovitelné zdroje energie by se navíc měly vyhradit povolenky z rezervy pro nové účastníky na trhu k tomu, aby prvním takovým zařízením v Unii mohla být vyplacena odpovídající odměna za dostatečné množství tun uloženého nebo nevyprodukovaného CO₂, pokud existuje dohoda o sdílení znalostí. Dodatečné financování by se mělo vztahovat na dostatečně velké projekty, které jsou svou podstatou inovativní a na jejichž financování se významnou měrou podílí provozovatel, jenž pokrývá v zásadě více než polovinu příslušných investičních nákladů, a mělo by zohledňovat životaschopnost projektu.
- (21) Pro jiná odvětví, na která se vztahuje systém Společenství, by měl být stanoven přechodný systém, podle něhož by v roce 2013 bylo bezplatně přidělováno 80 % množství, jež odpovídá procentnímu podílu celkových emisí v celém Společenství v období 2005–2007 vypuštěných dotyčnými zařízeními na celkovém množství povolenek přidělených každoročně ve Společenství. Poté by měl počet bezplatných povolenek klesat každý rok stejným dílem až k 30 % přidělených bezplatných povolenek v roce 2020 s cílem dosáhnout toho, aby v roce 2027 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky.
- (22) Má-li se zajistit řádné fungování trhů s uhlíkem a elektřinou, měly by být dražby povolenek na období od roku 2013 zahájeny do roku 2011 a měly by se zakládat na jasných a objektivních zásadách stanovených s dostatečným předstihem.
- (23) Aby se co nejvíce omezilo narušení hospodářské soutěže ve Společenství, mělo by být přechodně povoleno přidělování bezplatných povolenek zařízením na základě harmonizovaných pravidel Společenství („předem stanovené referenční hodnoty“). Tato pravidla by měla vycházet z technik s největší účinností týkající se skleníkových plynů a energie, neúčinnějších náhražek a alternativních výrobních procesů, používání biomasy, energie z obnovitelných zdrojů, jakož i zachytávání a ukládání CO₂. Neměla by vytvářet žádnou pobídku ke zvýšení emisí a měla by zajistit, aby byl stále větší podíl dotyčných povolenek dražen. V zájmu řádného fungování trhu musí být přiděly určeny před začátkem obchodovacího období. Uvedená harmonizovaná pravidla mohou rovněž zohlednit emise související s používáním hořlavých odpadních plynů, nelze-li vzniku těchto odpadních plynů v průmyslové výrobě zabránit. V tomto ohledu mohou stanovit, že provozovatelům zařízení na spalování uvedených odpadních plynů nebo provozovatelům zařízení, která jsou původci těchto plynů, budou přiděleny bezplatné povolenky. Tato pravidla by měla rovněž předcházet neopodstatněnému narušení hospodářské soutěže na trzích s elektřinou, vytápěním a chlazením dodávanými průmyslovými zařízeními.
- Dále by měla zabránit nežádoucímu narušování hospodářské soutěže mezi průmyslovými činnostmi prováděnými v zařízeních s jediným provozovatelem a výrobou, která je prováděna v externích zařízeních. Měla by platit pro nové účastníky na trhu, kteří provozují stejné činnosti jako stávající zařízení, jimž jsou přechodně přidělovány bezplatné povolenky. S cílem zamezit narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu by neměly být bezplatné povolenky přidělovány na výrobu elektřiny novými účastníky na trhu. Povolenky, které se v roce 2020 ještě budou nacházet v rezervě pro nové účastníky na trhu, by měly být nabídnuty v dražbě.
- (24) Společenství bude při vyjednávání o ambiciózní mezinárodní dohodě o změně klimatu, jež povede k dosažení cíle omezení nárůstu zemské teploty na 2 °C, nadále v čele a opírá se o pokrok dosažený v této oblasti na 13. konferenci stran UNFCC a třetí schůzce smluvních stran Kjótského protokolu, která se konala na indonéském Bali ve dnech 3. až 14. prosince 2007. Pokud by ostatní rozvinuté země a další významní producenti emisí skleníkových plynů nepřistoupili k této mezinárodní dohodě, mohlo by to vést ke zvýšení emisí skleníkových plynů v třetích zemích, jejichž průmyslová odvětví nejsou vázána srovnatelnými uhlíkovými omezeními („únik uhlíku“), a zároveň hospodářsky znevýhodnit určitá energeticky náročná odvětví a pododvětví ve Společenství, jež jsou vystavena mezinárodní hospodářské soutěži. To by mohlo narušit ekologickou vyváženost a přínos opatření Společenství. Aby se vyřešil problém úniku uhlíku, mělo by Společenství přidělovat bezplatně 100 % povolenek odvětvím nebo pododvětvím, jež splňují příslušná kritéria. Určení těchto odvětví nebo pododvětví a nutných opatření by mělo být nově posouzeno s cílem zajistit, aby se zasahovalo jen v nezbytných případech a aby se vyloučilo nadměrné vyrovnání. Pro ta specifická odvětví nebo pododvětví, kde může být opodstatněné se domnívat, že riziku úniku uhlíku nelze zabránit jinak, a kde elektřina představuje vysoký podíl výrobních nákladů a je vyráběna účinně, mohou přijatá opatření brát ohled na spotřebu elektřiny ve výrobním procesu, aniž by bylo změněno celkové množství povolenek. Prvním krokem by mělo být posouzení rizika úniku uhlíku, které hrozí v těchto odvětvích a pododvětvích, za použití trojmístného číselného kódu (kód NACE-3) nebo případně – jsou-li příslušné údaje dostupné – za použití čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4).
- (25) Komise by proto do 30. června 2010 měla přezkoumat situaci, konzultovat všechny příslušné sociální partnery a s ohledem na výsledky mezinárodních jednání spolu s vhodnými návrhy předložit zprávu. V této souvislosti by měla Komise do 31. prosince 2009 zjistit, u kterých energeticky náročných průmyslových odvětví nebo pododvětví je pravděpodobné, že dojde k úniku uhlíku. Komise by svou analýzu měla založit na vyhodnocení, nakolik může průmysl náklady na potřebné povolenky přenést na ceny příslušných produktů bez výrazných ztrát tržních podílů zařízení mimo Společenství, jež nepřijímají srovnatelná opatření ke snižování svých emisí. Energeticky náročná průmyslová odvětví, u nichž bylo zjištěno výrazné riziko

úniku uhlíku, by mohla obdržet větší množství bezplatných povolenek, nebo by mohl být zaveden účinný vyrovnávací systém pro CO₂, aby byly vytvořeny srovnatelné podmínky pro zařízení ze Společenství, u nichž existuje výrazné riziko úniku uhlíku, a zařízení z třetích zemí. Takový systém by mohl ukládat dovozcům povinnosti, které by nebyly méně výhodné než ty, které platí pro zařízení ve Společenství, například povinnost vyřazení povolenek. Všechna přijatá opatření by musela být v souladu se zásadami UNFCCC, zejména se zásadou společné, ale rozlišené zodpovědnosti a příslušných schopností, přičemž by byl brán ohled na zvláštní situaci nejméně rozvinutých zemí. Kromě toho by tato opatření musela být v souladu s mezinárodními závazky Společenství, včetně závazků podle dohody WTO.

- (26) Diskuse v Evropské radě o určení odvětví nebo pododvětví, u nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku, má výjimečnou povahu a žádným způsobem neovlivňuje postupy pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi podle článku 202 Smlouvy.
- (27) Členské státy mohou usoudit, že je nezbytné poskytovat dočasné kompenzace určitým zařízením, u nichž bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku, za náklady spojené s emisemi skleníkových plynů, které se promítají do cen elektřiny. Tato podpora by měla být poskytnuta pouze tehdy, je-li nezbytná a úměrná, a měla by zajistit, že v systému Společenství zůstanou zachovány pobídky k úspoře energie a posun poptávky od „šedé“ k „zelené“ elektřině.
- (28) Aby byly ve Společenství zajištěny rovné podmínky hospodářské soutěže, mělo by být harmonizovaným způsobem stanoveno používání kreditů provozovateli v systému Společenství pro snížení emisí dosažených provozovateli mimo Společenství. Kjótský protokol vytyčuje kvantifikované emisní cíle pro rozvinuté země na období 2008–2012 a stanoví zavedení certifikovaných snížení emisí (CER) z projektů mechanismu čistého rozvoje (CDM) a jednotek snížení emisí (ERU) z projektů společné realizace (JI), které mohou rozvinuté země používat k dosažení části emisních cílů. I když kjótský rámec neumožňuje vytvářet po roce 2013 žádné jednotky snížení emisí, aniž budou kvantifikovány nové emisní cíle pro přijímací země, mohou být kredity mechanismu čistého rozvoje dále vytvářeny. Doplňkové používání CER a ERU ze zemí, jež ratifikovaly mezinárodní dohodu o změně klimatu, by mělo být možné, jakmile uvedená dohoda vstoupí v platnost. V případě nepodepsání takové dohody by možnosti dalšího používání CER a ERU narušovaly tuto pobídku a ztížily dosažení cíle Společenství posílit používání obnovitelných zdrojů energie. Používání CER a ERU by mělo být v souladu s cílem Společenství vyrábět do roku 2020 20 % energie z obnovitelných zdrojů a mělo by podporovat energetickou účinnost, inovace a technologický rozvoj. Pokud je to v souladu s dosažením uvedených cílů, měla by existovat možnost uzavírat dohody s třetími zeměmi za účelem tvorby pobídek pro snížení emisí v těchto zemích, které vedou ke skutečnému dodatečnému snížení emisí skleníkových plynů a zároveň podněcují inovaci společností usazených ve Společenství a technologický rozvoj ve třetích zemích. Takové dohody mohou být ratifikovány více zeměmi. Jakmile Společenství schválí uspokojivou mezinárodní dohodu o změně klimatu, měl by být rozšířen přístup ke kreditům z projektů v třetích zemích současně se zvýšením úrovně snížení emisí, které má být dosaženo v systému Společenství.
- (29) V zájmu předvídatelnosti by se mělo provozovatelům zajistit, že pro období 2008–2012 povolené, ale nevyužité CER a ERU z typů projektů způsobily pro použití v systému Společenství během období 2008–2012 budou moci být používány i po roce 2012. Jelikož členské státy nesmějí před rokem 2015 přenášet CER a ERU v držení provozovatelů mezi závazkovými obdobími v rámci mezinárodních dohod („banking“ CER a ERU), a pouze v případě, že se členské státy rozhodnou, že povolí banking těchto CER a ERU v rámci k tomuto účelu omezených práv, mělo by být tohoto zajištění dosaženo tím, že bude členským státům uloženo, aby provozovatelům povolily vyměnit CER a ERU, které byly přiděleny pro snížení emisí před rokem 2012, za povolenky platné od roku 2013. Protože by však členské státy neměly být povinny přijímat CER a ERU, u kterých není jisté, že je budou moci používat ke splnění svých stávajících mezinárodních závazků, měl by tento požadavek platit jen do 31. března 2015. Provozovatelé by měli dostat stejné ujištění pro CER z projektů, které byly zahájeny před rokem 2013 za účelem snížení emisí počínaje rokem 2013. Je důležité, aby kredity z projektů využívané provozovateli představovaly skutečné, ověřitelné, dodatečné a trvalé snížení emisí, měly jednoznačný přínos z hlediska udržitelného rozvoje a neměly žádné významné nepříznivé dopady na životní prostředí a sociální dopady. Měl by být vytvořen postup, jenž umožní vyloučení některých typů projektů.
- (30) Pro případ, že se uzavření mezinárodní dohody o změně klimatu opozdí, by měla existovat možnost prostřednictvím dohod s třetími zeměmi používat v systému Společenství kredity z vysoce hodnotných projektů. Takové dohody, které mohou být dvoustranné nebo mnohostranné, by mohly nadále umožnit, aby byly projekty, které do roku 2012 vytvářely ERU, ale v kjótském rámci již tak činit nemohou, v systému Společenství nadále uznávány.

- (31) Nejméně rozvinuté země jsou obzvláště citlivé vůči dopadům změny klimatu a za emise skleníkových plynů jsou zodpovědné jen malým procentním dílem. Proto by měla být dána potřebám těchto zemí zvláštní priorita, když jsou výnosy z dražeb používány k podpoře přizpůsobení se rozvojových zemí dopadům změny klimatu. V těchto zemích bylo zatím zahájeno jen málo projektů mechanismu čistého rozvoje, proto by mělo být poskytnuto ujištění, že kredity z projektů, které v nejméně rozvinutých zemích začnou po roce 2012, budou přijímány i v případě neexistence mezinárodní dohody o změně klimatu, pokud jsou tyto projekty zřetelně doplňkové a přispívají k udržitelnému rozvoji. Tento nárok by měl být přiznán nejméně rozvinutým zemím do roku 2020 za předpokladu, že do té doby ratifikují buď mezinárodní dohodu o změně klimatu, nebo dvoustrannou či mnohostrannou dohodu se Společenstvím.
- (32) Jakmile bude dosaženo mezinárodní dohody o změně klimatu, budou se moci použít dodatečné kredity až do výše poloviny dodatečného snížení uskutečněného v systému Společenství a kvalitní kredity z CDM z třetích zemí by měly být od roku 2013 akceptovány v systému Společenství teprve tehdy, až tyto země ratifikují mezinárodní dohodu o změně klimatu.
- (33) Společenství a členské státy by měly povolit projektové činnosti jen tehdy, když všichni účastníci na projektu mají ústředí v zemi, která s ohledem na tyto projekty uzavřela mezinárodní dohodu, za účelem zamezit „podnikatelské parazitování“ v zemích, které mezinárodní dohodu neuzavřely, s výjimkou těch účastníků, kteří mají ústředí v třetích zemích nebo v subfederálních či regionálních celcích, které jsou propojeny se systémem Společenství.
- (34) Tím, že některá ustanovení této směrnice odkazují na přijetí mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím, není dotčena možnost, aby tuto dohodu uzavřely i členské státy.
- (35) Vzhledem k dosavadním zkušenostem by měla být zdokonalena ustanovení systému Společenství pro monitorování, vykazování a ověřování emisí.
- (36) Unie by měla usilovat o zavedení mezinárodně uznávaného systému, který by zajistil snížení odlesňování a zvýšení zalesňování a obnovy zalesnění, a podpořit v rámci UNFCCC cíl, kterým je vytvoření mechanismů financování zohledňujících stávající ujednání a tvořících součást účinné, výkonné, spravedlivé a soudržné finanční struktury v rámci mezinárodní dohody o změně klimatu, již má být dosaženo na kodaňské konferenci o změně klimatu (COP 15 a COP/MOP 5).
- (37) K vyjasnění věcné působnosti směrnice 2003/87/ES, co se týče všech typů kotlů, hořáků, turbín, topných těles, topenišť, spalovacích, vypalovacích a jiných pecí, trub, sušiček, motorů, palivových článků, spalovacích jednotek CLC (chemical looping combustion), pochodní a termických nebo katalytických dodatečných spalovačů, by měla být doplněna definice „spalování“.
- (38) Aby se zajistilo, že povolenky mezi osobami v rámci Společenství mohou být neomezeně přenášeny a že systém Společenství může být od ledna 2012 propojen se systémem obchodování s emisemi ve třetích zemích a v subfederálních nebo regionálních celcích, měly by být všechny povolenky vedeny v registru Společenství zřízeném rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu⁽¹⁾. Tím by nemělo být dotčeno vedení vnitrostátních registrů pro emise, na které se systém Společenství nevztahuje. Registr Společenství by měl poskytovat stejně kvalitní služby jako národní registry.
- (39) Od roku 2013 by se na ekologicky bezpečné zachytávání, dopravu a geologické ukládání CO₂ měl vztahovat systém Společenství v harmonizované podobě.
- (40) Mělo by být sjednáno vzájemné uznávání povolenek mezi systémem Společenství a jinými závaznými systémy obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí zavedenými v jakékoli třetí zemi nebo subfederálním nebo regionálním celku.
- (41) Třetí země, které sousedí s Unií, by měly být vyzvány k tomu, aby se v případě, že splní podmínky této směrnice, k systému Společenství připojily. Dosažení tohoto cíle by Komise měla co nejusilovněji podporovat při jednáních s kandidátskými zeměmi, potenciálními kandidátskými zeměmi a zeměmi, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, i při poskytování finanční a technické pomoci těmto zemím. To by usnadnilo předávání technologií a poznatků těmto zemím, což je významný prostředek pro zajištění všeobecného prospěchu v oblasti hospodářské, sociální i ochrany životního prostředí.
- (42) Tato směrnice by měla upravit budoucí dohody o uznávání povolenek mezi systémem Společenství a jinými závaznými systémy obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí, jež budou slučitelné se systémem Společenství, s přihlédnutím k náročnosti cílů v oblasti životního prostředí a existenci důsledného a srovnatelného mechanismu pro monitorování, vykazování a ověřování emisí a systému dohledu nad dodržováním požadavků.

(1) Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

- (43) S přihlédnutím ke zkušenostem se systémem Společenství by mělo být možné přidělovat povolenky pro projekty, které snižují emise skleníkových plynů, za předpokladu, že budou prováděny podle pravidel harmonizovaných na úrovni Společenství a že nepovedou k tomu, že by snížení emisí byla započítávána dvakrát, ani nebudou překážkou rozšíření oblasti působnosti systému Společenství nebo dalším politickým opatřením týkajícím se snížení emisí, na která se nevztahuje systém Společenství.
- (44) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾.
- (45) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí opatření k harmonizaci pravidel týkajících se definice nového účastníka na trhu, dražení povolenek, přechodného přidělování povolenek v celém Společenství, stanovení kritérií a postupů použitelných pro výběr určitých demonstračních projektů, stanovení seznamu odvětví a pododvětví, v nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku, používání kreditů, monitorování, vykazování a ověřování emisí, akreditace ověřovatelů, provádění harmonizovaných pravidel pro projekty a změny některých příloh. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky směrnice 2003/87/ES, včetně jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (46) Směrnice 2003/87/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (47) Je vhodné stanovit brzké provedení těchto ustanovení, na jejichž základě bude fungovat přepracovaný systém Společenství od roku 2013.
- (48) V zájmu řádného průběhu obchodovacího období 2008–2012 a bez dotčení možnosti, že Komise přijme pro fungování přepracovaného systému Společenství od roku 2013 potřebná opatření, by se měla nadále používat ustanovení směrnice 2003/87/ES ve znění směrnice 2004/101/ES⁽²⁾, směrnice 2008/101/ES⁽³⁾ a nařízení (ES) č. 219/2009⁽⁴⁾.
- (49) Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny články 87 a 88 Smlouvy.
- (50) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (51) Jelikož cílů této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (52) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁵⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2003/87/ES

Směrnice 2003/87/ES se mění takto:

- 1) V článku 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Tato směrnice rovněž stanoví větší snížení emisí skleníkových plynů s cílem přispět k takovým úrovním snížení, které se z vědeckého hlediska považují za nezbytné k odvrácení nebezpečné změny klimatu.“

Tato směrnice rovněž upravuje hodnocení a uplatňování přísnějšího cíle Společenství, podle něhož by měly být emise sníženy o více než 20 %, který bude uplatňován poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu vedoucí ke snížení emisí skleníkových plynů nad rámec povinností podle článku 9, které se odrážejí v závazku 30 % snížení schváleném Evropskou radou v březnu 2007.“

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004, kterou se s ohledem na projektové mechanismy Kjótského protokolu mění směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 18).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 3).

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část druhá (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109).

(5) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

2) Článek 3 se mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) ‚skleníkovými plyny‘ rozumějí plyny uvedené v příloze II a jiné plynné složky atmosféry, přírodní i antropogenní, které absorbují a opětovně vyzařují infračervené záření;“;

b) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) ‚novým účastníkem na trhu‘ rozumí:

- jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I, které obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů poprvé po 30. červnu 2011,
- jakékoli zařízení poprvé provádějící činnost, jež je v souladu s čl. 24 odst. 1 nebo 2 zahrnuta v systému Společenství, nebo
- jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I nebo činnost, jež je v souladu s čl. 24 odst. 1 nebo 2 zahrnuta v systému Společenství, které bylo rozsáhle rozšířeno po 30. červnu 2011, pouze pokud jde o toto rozšíření.“;

c) doplňují se nová písmena, která znějí:

„t) ‚spalováním‘ rozumí každá oxidace paliv bez ohledu na způsob, jakým jsou tímto procesem vyprodukované teplo, elektřina nebo mechanická energie využity, a veškeré jiné přímo spojené činnosti, včetně čištění odpadních plynů;

u) ‚výrobce elektřiny‘ rozumí zařízení, které 1. ledna 2005 nebo později vyrábělo elektřinu na prodej třetí osobám a v němž neprobíhá jiná činnost uvedená v příloze I než ‚spalování paliv‘.“

3) V čl. 3c odst. 2 se slova „v čl. 11 odst. 2“ nahrazují slovy „v čl. 13 odst. 1“.

4) V článku 3g se slova „s pokyny přijatými podle článku 14“ nahrazují slovy „s nařízením uvedeným v článku 14“.

5) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Členské státy zajistí, aby od 1. ledna 2005 žádné zařízení neprovozovalo činnosti uvedené v příloze I, při kterých vznikají emise specifické pro tyto činnosti, pokud provozovateli nebylo uděleno povolení příslušným orgánem v souladu s články 5 a 6 nebo pokud nebylo zařízení vyňato ze systému Společenství podle článku 27. To se vztahuje i na zařízení, která byla zahrnuta podle článku 24.“

6) V článku 5 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) opatření plánovaných k monitorování emisí a jejich vykazování v souladu s nařízením uvedeným v článku 14.“

7) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Příslušný orgán nejméně každých pět let přezkoumá povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a v případě potřeby provede jakékoli změny.“;

b) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) monitorovací plán odpovídající požadavkům nařízení uvedeného v článku 14. Členské státy mohou provozovatelům umožnit monitorovací plán aktualizovat, aniž by došlo ke změně povolení. Provozovatelé předkládají veškeré aktualizované monitorovací plány příslušnému orgánu ke schválení.“;

8) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Změny zařízení

Provozovatel uvědomí příslušný orgán o veškerých plánovaných změnách povahy nebo fungování zařízení nebo o rozšíření či výrazném snížení jeho kapacity, které mohou vyžadovat aktualizaci povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Příslušný orgán povolení podle potřeby aktualizuje. Dojde-li ke změně totožnosti provozovatele zařízení, příslušný orgán povolení aktualizuje a zahrne do něj jméno a adresu nového provozovatele.“

9) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Množství povolenek pro celé Společenství

Množství povolenek pro celé Společenství, které se od roku 2013 začne vydávat každoročně, se lineárně snižuje po uplynutí poloviny období 2008–2012. Množství se snižuje o lineární faktor 1,74 % ve srovnání s průměrným celkovým ročním množstvím povolenek, které vydaly členské státy v souladu s rozhodnutím Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012.

Komise do 30. června 2010 zveřejní absolutní množství povolenek pro celé Společenství na rok 2013, založené na celkovém množství povolenek, které vydaly nebo mají vydat členské státy v souladu s rozhodnutími Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012.

Komise přezkoumá lineární faktor a v roce 2020 nebo později případně předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh s cílem přijmout rozhodnutí do roku 2025.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Úprava množství povolenek pro celé Společenství

1. Co se týče zařízení, která byla zahrnuta do systému Společenství v období 2008–2012 podle čl. 24 odst. 1, upraví se množství povolenek, které se mají vydat od 1. ledna 2013, tak, aby vyjadřovalo průměrné roční množství povolenek vydaných pro tato zařízení během doby jejich zahrnutí do systému, upravené o lineární faktor uvedený v článku 9.

2. Členské státy zajistí, aby provozovatelé zařízení provádějících činnosti uvedené v příloze I, která jsou zahrnuta do systému Společenství pouze v období od roku 2013, předkládali příslušným orgánům řádně podložené a nezávisle ověřené údaje o emisích, aby mohly být zohledněny při úpravě množství povolenek, které se mají pro celé Společenství vydat.

Všechny tyto údaje se předloží příslušnému orgánu do 30. dubna 2010 v souladu s předpisy přijatými podle čl. 14 odst. 1.

Pokud jsou předložené údaje řádně podloženy, příslušný orgán je oznámí Komisi do 30. června 2010 a množství povolenek, které se mají vydat, upravené o lineární faktor uvedený v článku 9, se upraví odpovídajícím způsobem. V případě zařízení vypouštějících jiné skleníkové plyny než CO_2 smí příslušný orgán oznámit nižší objem emisí v závislosti na potenciálu těchto zařízení ke snížení emisí.

3. Komise zveřejní upravená množství uvedená v odstavcích 1 a 2 do 30. září 2010.

4. Pokud jde o zařízení, která jsou vyloučena ze systému Společenství podle článku 27, snižuje se množství povolenek, které se mají v celém Společenství vydat od 1. ledna 2013, tak, aby odráželo průměrné množství ověřených emisí těchto zařízení v období 2008–2010 po úpravě o lineární faktor uvedený v článku 9.“

11) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Dražení povolenek

1. Všechny povolenky, které nejsou přiděleny bezplatně v souladu s články 10a a 10c, členské státy od roku 2013 draží. Do 31. prosince 2010 Komise určí a zveřejní předpokládané množství povolenek, které budou draženy.

2. Celkové množství povolenek, které každý členský stát draží, má toto složení:

- 88 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi členské státy podílem, který je totožný s podílem ověřených emisí podle systému Společenství za rok 2005 nebo s průměrem za období 2005–2007 dotyčného členského státu, podle toho, která hodnota je vyšší;
- 10 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi některé členské státy na účely solidarity a růstu ve Společenství, čímž se zvýší množství povolenek, které tyto členské státy draží podle písmene a), o procentní podíly uvedené v příloze IIa; a
- 2 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi členské státy, jejichž emise skleníkových plynů v roce 2005 byly alespoň o 20 % nižší než emise ve výchozím roce, které se na ně vztahují podle Kjótského protokolu. Rozdělení tohoto procentního podílu mezi dotyčné členské státy je stanoveno v příloze IIb.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se podíl členských států, které se neúčastnily systému Společenství v roce 2005, vypočítá na základě jejich ověřených emisí podle systému Společenství v roce 2007.

V případě potřeby se procentní podíly uvedené v prvním pododstavci písm. b) a c) úměrně upraví, aby rozdělení představovalo 10 % a 2 %.

3. Členské státy určí způsob, jakým mají být využity výnosy z dražeb povolenek. Alespoň 50 % výnosů z dražeb povolenek podle odstavce 2 včetně všech výnosů z dražeb povolenek uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c), anebo ekvivalent těchto výnosů ve finanční hodnotě, se použije k jednomu nebo více z těchto účelů:

- na snížení emisí skleníkových plynů, včetně příspěvku do Globálního fondu pro energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů a do Fondu pro přizpůsobení zřízeného na poznaňské konferenci o změně klimatu (COP 14 a COP/MOP 4), na přizpůsobení dopadům

změny klimatu a na financování projektů výzkumu a vývoje a demonstračních projektů týkajících se snižování emisí a přizpůsobení změně klimatu, včetně účasti na iniciativách v rámci Evropského strategického plánu pro energetické technologie a evropských technologických platforem;

- b) na vývoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s cílem splnit závazek Společenství pokrýt do roku 2020 20 % svých energetických potřeb energií z obnovitelných zdrojů a na vývoj dalších technologií, které přispívají k přechodu na bezpečné a udržitelné nízkouhlíkové hospodářství ke splnění závazku Společenství zvýšit do roku 2020 energetickou účinnost o 20 %;
- c) na předcházení odlesňování a na zvýšení zalesňování a obnovy zalesnění v rozvojových zemích, které ratifikují mezinárodní dohodu o změně klimatu; na převod technologií a snazší přizpůsobení se nepříznivým důsledkům změny klimatu v těchto zemích;
- d) na zachytávání CO₂ v lesních porostech ve Společenství;
- e) na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání CO₂ zejména z elektráren spalujících pevná fosilní paliva a z řady průmyslových odvětví a pododvětví, a to i ve třetích zemích;
- f) na podněcování k přechodu na ty způsoby dopravy, které produkují nízké emise uhlíku, a na veřejnou hromadnou dopravu;
- g) na financování výzkumu a vývoje v oblasti energetické účinnosti a čistých technologií v odvětvích, na něž se vztahuje tato směrnice;
- h) na opatření, jejichž cílem je zvýšit energetickou účinnost a zlepšit izolaci nebo poskytnout finanční podporu na řešení sociálních aspektů v domácnostech s nižšími a středními příjmy;
- i) na pokrytí administrativních nákladů na řízení systému Společenství.

Má se za to, že členské státy dosáhly souladu s tímto odstavcem, pokud zavedly a uplatňují politiky daňové nebo finanční podpory, zejména ve vztahu k rozvojovým zemím, anebo vnitrostátní regulační politiky na posílení finanční podpory, které jsou vytvořeny pro účely uvedené v prvním pododstavci a které představují hodnotu odpovídající alespoň 50 % výnosů z dražeb povolenek podle odstavce 2, včetně všech výnosů z dražeb povolenek uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c).

Členské státy informují Komisi o využití výnosů a o krocích učiněných podle tohoto odstavce ve svých zprávách předložených podle rozhodnutí č. 280/2004/ES.

4. Do 30. června 2010 přijme Komise nařízení o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb, aby byla zajištěna jejich otevřenost, transparentnost, harmonizace a nediskriminační povaha. Tento proces by proto měl být předvídatelný, zejména pokud jde o načasování a sled dražeb a o předpokládaný objem povolenek, jež budou v dražbách nabízeny.

Dražby se pořádají tak, aby bylo zajištěno,

- a) že provozovatelé, a zejména malé a střední podniky, na které se vztahuje systém Společenství, mají k dražbám plný, náležitý a spravedlivý přístup;
- b) že všichni účastníci mají ve stejný okamžik přístup ke stejným informacím a že účastníci dražby nenarušují;
- c) že organizace dražeb a účast na nich je efektivní z hlediska nákladů a že se předchází zbytečným administrativním nákladům a
- d) že přístup k povolenkám je zaručen i malým producentům emisí.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Členské státy podávají o každé dražbě zprávu týkající se řádného dodržení dražebních pravidel, zejména pokud jde o spravedlivý a otevřený přístup, transparentnost, tvorbu cen a technické a organizační stránky dražby. Tyto zprávy se předkládají do jednoho měsíce po konání dražby a zveřejňují se na internetových stránkách Komise.

5. Komise sleduje fungování evropského trhu s uhlíkem. Každoročně překládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování evropského trhu s uhlíkem, která se týká i provádění dražeb, likvidity a obchodovaných objemů. Členské státy v případě nutnosti zajistí, aby byly Komisi veškeré příslušné informace poskytnuty nejpozději dva měsíce předtím, než Komise zprávu přijme.“

12) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 10a

Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek platná v celém Společenství

1. Do 31. prosince 2010 přijme Komise prováděcí opatření k harmonizovanému přidělování povolenek uvedená v odstavcích 4, 5, 7 a 12, včetně veškerých opatření nutných pro harmonizované uplatňování odstavce 19.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Opatření uvedená v prvním pododstavci v možném rozsahu určí předem stanovené referenční hodnoty pro celé Společenství, aby se přidělování uskutečňovalo způsobem, který motivuje ke snižování emisí skleníkových plynů a k energeticky účinným technikám, přičemž tam, kde jsou příslušná zařízení k dispozici, se zohlední nejučinnější techniky, náhražky, alternativní výrobní procesy, vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny, účinné způsoby využívání energie z odpadních plynů, využívání biomasy a zachytávání a ukládání oxidu uhličitého. Žádné bezplatné povolenky se nepřidělují na výrobu elektřiny, s výjimkou případů, na které se vztahuje článek 10c, a elektřiny vyráběné z odpadních plynů.

Aby se při výrobním procesu v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo maximálního snížení emisí skleníkových plynů a maximální energetické účinnosti, vychází se při výpočtu referenční hodnoty v každém odvětví a pododvětví v zásadě z produktů, a nikoli ze vstupů.

Komise při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích a pododvětvích konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

Komise poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, která povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů porovnatelnému se snížením emisí Společenství, přezkoumá tato opatření s cílem zajistit, aby byly bezplatné povolenky přidělovány pouze tehdy, kdy je to plně odůvodněné ve smyslu uvedené dohody.

2. Při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích nebo pododvětvích je výchozím bodem průměrný výkon, kterého v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo 10 % nejučinnějších zařízení Společenství v letech 2007 a 2008. Komise konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

Narizení podle článků 14 a 15 stanoví za účelem určení předem stanovených referenčních hodnot harmonizovaná pravidla monitorování, vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů vzniklých v souvislosti s výrobou.

3. S výhradou odstavců 4 a 8 a bez ohledu na článek 10c se bezplatné povolenky nepřidělují výrobcům elektřiny, zařízením na zachytávání CO₂, přepravnímu potrubí pro CO₂ ani úložiskům CO₂.

4. Bezplatné povolenky se přidělují na dálkové vytápění a vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny ve smyslu směrnice 2004/8/ES v případě hospodářsky odůvodněných žádostí, pokud jde o vytápění či chlazení. V každém roce následujícím po roce 2013 se celkové množství povolenek přidělených těmto zařízením a týkajících se tohoto tepla upraví o lineární faktor uvedený v článku 9.

5. Maximální roční počet povolenek, jež je základem pro výpočet povolenek pro zařízení, na která se nevztahuje odstavce 3 a která nejsou novými účastníky na trhu, nepřesáhne součet

- a) ročního celkového množství pro celé Společenství, jak je určeno podle článku 9, vynásobeného podílem emisí ze zařízení, na něž se nevztahuje odstavce 3, na celkovém průměrném množství ověřených emisí vyprodukovaném v období 2005–2007 zařízeními, na něž se vztahoval systém Společenství v období 2008–2012, a
- b) celkového průměrného ročního množství ověřených emisí vyprodukovaných v období 2005–2007 zařízeními, jež budou do systému Společenství zařazena až od roku 2013 a na něž se nevztahuje odstavce 3, po úpravě o lineární faktor uvedený v článku 9.

V případě nutnosti se použije opravný koeficient, který je jednotný pro všechna odvětví.

6. Pro odvětví nebo pododvětví, u nichž bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku v důsledku promítnutí nákladů spojených s emisemi skleníkových plynů do cen elektřiny, mohou členské státy rovněž přijmout finanční opatření ke kompenzaci těchto nákladů, jsou-li v souladu s platnými a připravovanými pravidly státní podpory v této oblasti.

Tato opatření se zakládají na předem stanovených referenčních hodnotách nepřímých emisí CO₂ na jednotku výroby. Tyto referenční hodnoty se vypočítají pro dané odvětví nebo pododvětví jako násobek spotřeby elektřiny na jednotku výroby odpovídající nejučinnějším dostupným technologiím a emisí CO₂ příslušné evropské skladby zdrojů pro výrobu elektřiny.

7. Pět procent z množství povolenek pro celé Společenství určeného v souladu s články 9 a 9a na období 2013–2020 se vyčlení pro nové účastníky na trhu jako maximální množství, které se může přidělit novým účastníkům na trhu v souladu s pravidly přijatými podle odstavce 1 tohoto článku. Povolenky v této rezervě pro celé Společenství, které nejsou přiděleny novým účastníkům na trhu ani použity podle odstavce 8, 9 nebo 10 tohoto článku v období 2013–2020, členské státy vydraží s přihlédnutím k tomu, do jaké míry zařízení v členských státech již tuto rezervu využila, v souladu s čl. 10 odst. 2, a pokud jde o podrobnou úpravu a harmonogram, v souladu s čl. 10 odst. 4 a s příslušnými prováděcími předpisy.

Množství přidělených povolenek se upraví o lineární faktor uvedený v článku 9.

Žádné bezplatné povolenky se nepřidělují na výrobu elektřiny novými účastníky na trhu.

Do 31. prosince 2010 přijme Komise harmonizovaná pravidla pro uplatňování definice „nového účastníka na trhu“, zejména pokud jde o definici „rozsáhlého rozšíření“.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

8. V rezervě pro nové účastníky na trhu je do 31. prosince 2015 k dispozici až 300 milionů povolenek s cílem napomoci stimulovat výstavbu a provoz až dvanácti komerčních demonstračních projektů zaměřených na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání CO₂ (CC-S), jakož i demonstračních projektů v oblasti technologií využívajících obnovitelné zdroje energie na území Unie.

Povolenky se přidělují na podporu demonstračních projektů, které vyváženým způsobem z hlediska zeměpisného rozmístění rozvíjejí širokou škálu technologií zachytávání a ukládání CO₂ a které se zabývají rozvojem inovačních technologií využívajících obnovitelné zdroje energie, které dosud nejsou podnikatelsky proveditelné. Jejich přidělení závisí na ověřeném omezení emisí CO₂.

Projekty se vybírají na základě objektivních a transparentních kritérií, která zahrnují i požadavky na sdílení poznatků. Tato kritéria a opatření se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3 a zveřejňují se.

Na projekty, které splňují kritéria uvedená v třetím pododstavci, se vyčleňují povolenky. Podpora těmto projektům se poskytuje prostřednictvím členských států a představuje doplněk k významnému podílu finančních prostředků vložených provozovatelem zařízení. Tyto projekty mohou být spolufinancovány příslušnými členskými státy, jakož i jinými nástroji. Žádnému projektu se na základě tohoto odstavce neudělí podpora vyšší než 15 % celkového množství povolenek přidělených k tomuto účelu. Tyto povolenky se zohlední v rámci odstavce 7.

9. Litva, která se v souladu s článkem 1 protokolu č. 4 o Jaderné elektrárně Ignalina v Litvě, připojeného k aktu o přistoupení z roku 2003, zavázala, že vyřadí z provozu blok 2 Jaderné elektrárny Ignalina do 31. prosince 2009, může v případě, že celkové ověřené emise Litvy v období 2013–2015 v systému Společenství překročí množství bezplatných povolenek vydaných zařízením v Litvě na emise z výroby elektřiny v tomto období a tři osminy z množství povolenek, jež má Litva vydražit v období 2013–2020, požadovat povolenky z rezervy pro nové účastníky na trhu pro účely dražby v souladu s nařízením uvedeným v čl. 10 odst. 4. Maximální množství těchto povolenek odpovídá překročení emisí v tomto období v míře, ve které k tomuto překročení došlo v důsledku zvýšených emisí z výroby elektřiny, po odečtení množství, o něž povolenky přidělené v Litvě v období 2008–2012 překročily ověřené litevské emise v systému Společenství během tohoto období. Tyto povolenky se zohlední v rámci odstavce 7.

10. Kterýkoli členský stát, jehož elektroenergetická síť je propojena s Litvou, jež v roce 2007 dovážel více než 15 % své domácí spotřeby elektřiny z Litvy pro vlastní spotřebu a jehož emise se zvýšily v důsledku investic do nové výroby elektřiny, může uplatnit odstavec 9 obdobně za podmínek v něm uvedených.

11. S výhradou článku 10b představuje množství přidělených bezplatných povolenek podle odstavců 4 až 7 tohoto článku v roce 2013 80 % množství určeného v souladu s opatřeními uvedenými v odstavci 1. Bezplatné přidělení se poté každý rok snižuje o stejnou částku, což povede k 30 % přidělených bezplatných povolenek v roce 2020 s cílem dosáhnout toho, aby v roce 2027 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky.

12. S výhradou článku 10b se v roce 2013 a v každém následujícím roce až do roku 2020 zařízením v odvětvích nebo pododvětvích, která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, přidělují bezplatné povolenky podle odstavce 1 na 100 % množství určeného v souladu s opatřeními uvedenými v odstavci 1.

13. Do 31. prosince 2009 a poté každých pět let po diskusi v Evropské radě sestaví Komise na základě kritérií stanovených v odstavcích 14 až 17 seznam odvětví a pododvětví uvedených v odstavci 12.

Každý rok může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu zapsat na seznam uvedený v prvním pododstavci další odvětví či pododvětví, pokud je možné v rámci analytické zprávy prokázat, že dotyčné odvětví nebo pododvětví splňuje kritéria stanovená v odstavcích 14 až 17 v důsledku změny, která měla na jeho činnost výrazný dopad.

Za účelem provedení tohoto článku Komise konzultuje členské státy, příslušná odvětví a pododvětví a ostatní zúčastněné subjekty.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

14. Pro určení odvětví nebo pododvětví podle odstavce 12 Komise na úrovni Společenství posoudí, do jaké míry je pro dotyčné odvětví nebo pododvětví možné při příslušném rozdělení podílů přenést přímé náklady požadovaných povolenek a nepřímé náklady spojené se zvýšením cen elektřiny v důsledku uplatňování této směrnice do cen produktů bez významné ztráty podílu na trhu ve prospěch méně uhlíkově výkonných zařízení mimo Společenství. Tato posouzení vycházejí z průměrné ceny uhlíku v souladu s posouzením dopadu provedeným Komisí, připojeným k balíčku prováděcích opatření k cílům EU v oblasti změny klimatu a obnovitelných zdrojů energie pro rok 2020, a z dostupných údajů o prodeji, výrobě a přidané hodnotě v každém odvětví či pododvětví za poslední tři roky.

15. Má se za to, že určitému odvětví nebo pododvětví hrozí značné riziko úniku uhlíku, pokud

- a) by součet přímých a nepřímých dodatečných nákladů spojených s uplatňováním této směrnice vedl k výraznému zvýšení výrobních nákladů, vypočtenému jako podíl na hrubé přidané hodnotě, nejméně o 5 %, a
- b) intenzita obchodu se třetími zeměmi, definovaná jako součet celkové hodnoty vývozu do třetích zemí a hodnoty dovozu ze třetích zemí vydělený celkovým objemem trhu pro Společenství (roční obrat spolu s celkovým dovozem z třetích zemí), je vyšší než 10 %.

16. Bez ohledu na odstavec 15 se má za to, že odvětví nebo pododvětví hrozí značné riziko úniku uhlíku, pokud

- a) by součet přímých a nepřímých dodatečných nákladů spojených s uplatňováním této směrnice vedl k obzvlášť vysokému zvýšení výrobních nákladů, vypočtenému jako podíl na hrubé přidané hodnotě, nejméně o 30 %, nebo
- b) intenzita obchodu se třetími zeměmi, definovaná jako součet celkové hodnoty vývozu do třetích zemí a hodnoty dovozu ze třetích zemí vydělený celkovým objemem trhu pro Společenství (roční obrat spolu s celkovým dovozem z třetích zemí), je vyšší než 30 %.

17. Seznam uvedený v odstavci 13 může být doplněn poté, co se dokončí kvalitativní posouzení zohledňující – jsou-li příslušné údaje dostupné – tato kritéria:

- a) míru, v jaké mohou jednotlivá zařízení daného odvětví nebo pododvětví snižovat hodnoty emisí nebo spotřebu elektřiny, případně včetně zvýšení výrobních nákladů, které souvisejí investice obnášejí, například na základě nejúčinnějších technik;
- b) současné i předpokládané vlastnosti trhu, a to i v případě, kdy se zranitelnost obchodu nebo poměr nárůstu přímých a nepřímých nákladů blíží prahovým hodnotám uvedeným v odstavci 16;
- c) ziskové marže jako potenciální ukazatel rozhodnutí o dlouhodobých investicích nebo o přemístění.

18. Seznam uvedený v odstavci 13 se sestavuje tak, že, jsou-li dostupné příslušné údaje, vezme se v úvahu

- a) míra, v jaké se třetí země, které představují rozhodující podíl světové produkce v odvětvích nebo pododvětvích, v nichž se má za to, že hrozí riziko úniku uhlíku, pevně

zavázaly ke snížení emisí skleníkových plynů v příslušných odvětvích nebo pododvětvích v rozsahu srovnatelném s tím, jaký přijalo Společenství, a v témže časovém rámci, a

- b) míra, v jaké je uhlíková výkonnost zařízení v těchto zemích srovnatelná s uhlíkovou výkonností zařízení ve Společenství.

19. Bezplatné povolenky se nepřidělují zařízení, jež ukončilo provoz, pokud provozovatel příslušnému orgánu neprokáže, že dané zařízení výrobu v určité a přiměřené době obnoví. Zařízení, jimž uplynula doba platnosti povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů nebo jimž bylo toto povolení odejmuto, a zařízení, jejichž provoz nebo obnovení provozu jsou technicky nemožné, se považují za zařízení, jež ukončila provoz.

20. Komise mezi opatření přijatá podle odstavce 1 zahrne opatření, jimiž se vymezují zařízení, která částečně ukončila provoz nebo výrazně snížila kapacitu, a opatření, která případně odpovídajícím způsobem upravují množství bezplatných povolenek, jež jim jsou přiděleny.

Článek 10b

Opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví s vysokou energetickou náročností v případě úniku uhlíku

1. Komise na základě výsledku mezinárodních jednání a na základě toho, v jaké míře tato jednání vedla k celosvětovému snížení emisí skleníkových plynů, a po konzultacích se všemi významnými sociálními partnery předloží do 30. června 2010 Evropskému parlamentu a Radě analytickou zprávu o situaci energeticky náročných průmyslových odvětví nebo pododvětví, jimž může hrozit značné riziko úniku uhlíku. K této zprávě připojí veškeré vhodné návrhy, které mohou obsahovat

- a) úpravu podílu povolenek, jež obdrží bezplatně odvětví nebo pododvětví uvedená v článku 10a;
- b) zahrnutí dovozců produktů vyráběných v odvětvích nebo pododvětvích určených v souladu s článkem 10a do systému Společenství;
- c) hodnocení dopadu úniku uhlíku na energetickou bezpečnost členských států, zejména tam, kde je propojení elektroenergetických sítí se zbytkem Unie nedostačující a kde existuje propojení elektroenergetických sítí s třetími zeměmi, a odpovídající opatření s tím spojená.

Při zkoumání, jaká opatření jsou vhodná, se berou v úvahu rovněž veškeré závazné odvětvové dohody, jež vedou k celosvětovému snížení emisí skleníkových plynů v rozsahu nutném k tomu, aby účinně přispěly k řešení změny klimatu, jež lze monitorovat a ověřovat a jež podléhají závazným prováděcím pravidlům.

2. Komise do 31. března 2011 posoudí, zda rozhodnutí o podílu povolenek, které mají být přidělovány bezplatně odvětvím a pododvětvím v souladu s odstavcem 1, včetně dopadu určení předem stanovených referenčních hodnot v souladu s čl. 10a odst. 2, mohou výrazně ovlivnit množství povolenek, které mají členské státy vydražit podle čl. 10 odst. 2 písm. b), ve srovnání s variantou přidělování výlučně v dražbě pro všechna odvětví v roce 2020. Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě příslušné návrhy, které zohlední případné dopady na rozdělování povolenek.

Článek 10c

Možnost přechodného přidělování bezplatných povolenek v souvislosti s modernizací postupů výroby elektřiny

1. Odchylně od čl. 10a odst. 1 až 5 mohou členské státy přechodně přidělovat bezplatné povolenky zařízením na výrobu elektřiny, která byla k 31. prosince 2008 v provozu, nebo zařízením na výrobu elektřiny, u nichž byl investiční proces fyzicky zahájen k tomuto dni, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) vnitrostátní elektroenergetická síť nebyla v roce 2007 přímo ani nepřímo napojena na propojený systém sítí provozovaný Unií pro koordinaci přenosu elektřiny (UCTE);
- b) vnitrostátní elektroenergetická síť byla v roce 2007 přímo nebo nepřímo napojena na síť provozovanou UCTE pouze prostřednictvím jedné linky o kapacitě nižší než 400 MW nebo
- c) v roce 2006 zde bylo více než 30 % elektřiny vyrobeno z jednoho typu fosilních paliv a hrubý domácí produkt na obyvatele vyjádřený v tržních cenách nepřesáhl 50 % průměrného hrubého domácího produktu Společenství na obyvatele vyjádřeného v tržních cenách.

Dotyčný členský stát předloží Komisi národní plán investic do vybavení a modernizace infrastruktury a do čistých technologií. Tento plán také stanoví diverzifikaci skladby energie a energetických dodávek v hodnotě pokud možno odpovídající alespoň tržní hodnotě bezplatných povolenek vzhledem k plánovaným investicím a s ohledem na skutečnost, že je nezbytné co nejvíce omezit nárůst cen, který z toho přímo vyplývá. Dotyčný členský stát předloží Komisi každoročně zprávu o finančních prostředcích investovaných do modernizace infrastruktury a do čistých technologií. Pro tento účel lze zohlednit investice provedené od 25. června 2009.

2. Množství přechodně přidělených bezplatných povolenek se odečte od množství povolenek, který by jinak příslušný členský stát vydražil podle čl. 10 odst. 2. V roce 2013 nepřesáhne celkové množství přechodně přidělených bezplatných povolenek 70 % průměrných ročních ověřených

emisí těchto výrobců elektřiny v období 2005–2007 u množství, které odpovídá hrubé konečné vnitrostátní spotřebě příslušného členského státu, a toto celkové množství se pak postupně snižuje tak, že v roce 2020 nejsou přidělovány žádné bezplatné povolenky. U členských států, které se neúčastnily systému Společenství v roce 2005, se odpovídající objem emisí vypočítá na základě jejich ověřených emisí systému Společenství podle systému Společenství v roce 2007.

Dotyčný členský stát může stanovit, že povolenky přidělované podle tohoto článku smí provozovatel dotčeného zařízení použít pouze k vyřazení povolenek podle čl. 12 odst. 3 v souvislosti s emisemi tohoto zařízení během roku, na nějž jsou povolenky přiděleny.

3. Přidělení povolenek provozovatelům se zakládá na přidělech v rámci ověřených emisí z období 2005–2007 nebo na předem stanovené referenční hodnotě pro účinnost vycházející z váženého průměru hladiny emisí výroby elektřiny nejúčinnější z hlediska skleníkových plynů v systému Společenství pro zařízení využívající různá paliva. Váhy mohou odrážet podíly různých paliv při výrobě elektřiny v příslušném členském státě. Komise regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2 přijme pokyny, které zajistí, aby tato metoda přidělování povolenek nenarušila nepatřičně hospodářskou soutěž a aby minimalizovala nepříznivé dopady na iniciativy ke snižování emisí.

4. Každý členský stát uplatňující tento článek požaduje od výrobců elektřiny a provozovatelů sítí, kteří z něj mají prospěch, aby každých dvanáct měsíců podávali zprávy o provádění investic uvedených v národním plánu. Členské státy o nich uvědomí Komisi a obdržené zprávy zveřejňují.

5. Každý členský stát, který hodlá přidělit povolenky na základě tohoto článku, předloží Komisi do 30. září 2011 žádost obsahující navrhovanou metodu přidělování povolenek a jednotlivé přiděly. Tato žádost musí obsahovat

- a) důkaz o tom, že členský stát splňuje alespoň jednu z podmínek uvedených v odstavci 1;
- b) seznam zařízení, kterých se žádost týká, a množství povolenek, které má být každému z nich přiděleno podle odstavce 3 a pokynů Komise;
- c) národní plán uvedený v odst. 1 druhém pododstavci;
- d) ustanovení o kontrole a prosazování plánovaných investic podle národního plánu;
- e) informace, které prokazují, že přidělení povolenek nenarušuje nepatřičně hospodářskou soutěž.

6. Komise žádost posoudí s přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v odstavci 5 a může celou žádost nebo některé její prvky zamítnout do šesti měsíců ode dne, kdy obdrží příslušné informace.

7. Dva roky před koncem období, ve kterém může členský stát přechodně přidělovat bezplatné povolenky zařízením na výrobu elektřiny, která byla v provozu k 31. prosince 2008, Komise zhodnotí pokrok, kterého bylo dosaženo při plnění národního akčního plánu. Domnívá-li se Komise na žádost příslušného členského státu, že je případně nezbytné toto období prodloužit, může Evropskému parlamentu a Radě předložit odpovídající návrh, který uvádí podmínky, jež je v případě prodloužení tohoto období třeba splnit.“

13) Články 11 a 11a se nahrazují tímto:

„Článek 11

Vnitrostátní prováděcí opatření

1. Každý členský stát do 30. září 2011 zveřejní a předloží Komisi seznam zařízení na svém území, na která se vztahuje tato směrnice, a každé přidělení bezplatných povolenek každému zařízení na svém území vypočítané podle pravidel uvedených v čl. 10a odst. 1 a v článku 10c.

2. Příslušné orgány každoročně do 28. února určí množství povolenek, které se mají v daném roce přidělit, vypočítané podle článků 10, 10a a 10c.

3. Členské státy nesmějí vydávat bezplatné povolenky podle odstavce 2 zařízením, jejichž zápis na seznam uvedený v odstavci 1 Komise zamítla.

Článek 11a

Používání CER a ERU z projektových činností v systému Společenství před vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost

1. Odstavce 2 až 7 tohoto článku se použijí, aniž je dočteno použití čl. 28 odst. 3 a 4.

2. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, mohou provozovatelé požádat příslušný orgán, aby jim vydal povolenky platné od roku 2013 výměnou za CER a ERU vydané v souvislosti se snížením emisí do roku 2012 z typů projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během období 2008–2012.

Do 31. března 2015 provede příslušný orgán takovou výměnu na požádání.

3. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, umožní příslušné orgány provozovatelům výměnu CER a ERU z projektů registrovaných před rokem 2013, které byly vydány v souvislosti se snížením emisí od roku 2013, za povolenky platné od roku 2013.

První pododstavec se použije na CER a ERU pro všechny typy projektů způsobilé pro použití v systému Společenství během období 2008–2012.

4. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, umožní příslušné orgány provozovatelům výměnu CER, které byly vydány v souvislosti se snížením emisí od roku 2013, za povolenky z nových projektů zahájených od roku 2013 v nejméně rozvinutých zemích.

První pododstavec se použije na CER pro všechny typy projektů způsobilé pro použití v systému Společenství během období 2008–2012, dokud tyto země neratifikují příslušnou dohodu se Společenstvím, anebo do roku 2020, podle toho, co nastane dříve.

5. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8 a v případě, že jednání o mezinárodní dohodě o změně klimatu nejsou dokončena do 31. prosince 2009, lze kredity z projektů nebo jiných činností pro snížení emisí využít v systému Společenství v souladu s dohodami uzavřenými s třetími zeměmi uvádějícími úroveň využití. V souladu s těmito dohodami mohou provozovatelé k plnění svých závazků v systému Společenství použít kredity z projektových činností v těchto třetích zemích.

6. V každé dohodě uvedené v odstavci 5 se stanoví, že v systému Společenství lze používat kredity z typů projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během období 2008–2012, včetně energie z obnovitelných zdrojů nebo technologií ke zlepšení energetické účinnosti, kterými se podporuje přenos technologií a trvale udržitelný rozvoj. V každé takové dohodě se rovněž může stanovit používání kreditů z projektů, ve kterých je použita základní linie pod úrovní bezplatného přidělení podle opatření uvedených v článku 10a nebo pod úrovní, kterou vyžadují právní předpisy Společenství.

7. Po dosažení mezinárodní dohody o změně klimatu se v systému Společenství přijímají od 1. ledna 2013 pouze kredity z projektů v třetích zemích, které uvedenou dohodu ratifikovaly.

8. Všem stávajícím provozovatelům je povoleno používat kredity během období 2008–2020 do výše, která jim byla povolena na období 2008–2012, anebo do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 11 %, jejich přidělu na období 2008–2012, podle toho, která hranice je vyšší.

Provozovatelé mohou kredity používat nad hranici 11 % uvedenou v prvním pododstavci až do výše, kdy se množství jim přidělených bezplatných povolenek na období 2008–2012 spolu s celkovým množstvím nárokových kreditů z projektů vyrovná určitému procentnímu podílu jejich ověřených emisí v období 2005–2007.

Noví účastníci na trhu, včetně těch, kteří jsou jako takoví vedeni v období 2008–2012 a neobdrželi bezplatné povolenky ani nemají právo na používání CER a ERU během období 2008–2012, a nová odvětví mohou používat kredity do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 4,5 %, jejich ověřených emisí v období 2013–2020. Provozovatelé letadel mohou používat kredity do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 1,5 %, jejich ověřených emisí v období 2013–2020.

Přijmou se opatření, která stanoví přesné procentní podíly platné podle prvního, druhého a třetího pododstavce. Alespoň jedna třetina dodatečného množství povolenek, které má být přiděleno stávajícím provozovatelům nad hranici prvního procentního podílu uvedeného v prvním pododstavci, se přidělí provozovatelům, kteří měli v období 2008–2012 nejvyšší průměrnou úroveň využití přidělených bezplatných povolenek a kreditů z projektů.

Tato opatření zajistí, že celková povolená úroveň použití kreditů nepřesáhne 50 % snížení emisí pod úroveň roku 2005, kterého v celém Společenství mají dosáhnout stávající odvětví spadající do systému Společenství v období 2008–2020, a 50 % snížení emisí v celém Společenství pod úroveň roku 2005 v nových odvětvích a v odvětví letecké dopravy za období ode dne jejich zařazení do systému Společenství do roku 2020.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

9. Od 1. ledna 2013 lze uplatňovat opatření, která omezí používání kreditů z určitých typů projektů.

Tato opatření rovněž stanoví, ke kterému dni se začínají vztahovat na používání kreditů podle odstavců 1 až 4. Nejdříve se tak může stát šest měsíců po přijetí těchto opatření, nejspíše pak tři roky po jejich přijetí.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3. Komise v případě, že o to členský stát požádá, posoudí, zda výboru předloží návrh opatření, která mají být přijata.“

14) V čl. 11b odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Společenství a jeho členské státy povolí jen ty projektové činnosti, jejichž všichni účastníci mají ústředí buď v zemi, která uzavřela mezinárodní dohodu týkající se těchto projektů, anebo v zemi, subfederálním nebo regionálním celku, který je propojen se systémem Společenství podle článku 25.“

15) Článek 12 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise do 31. prosince 2010 prověří, zda je trh s emisními povolenkami dostatečně chráněn před obchodováním zasvěcených osob a manipulací s trhem, a případně předloží návrhy s cílem tuto ochranu zajistit. Příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulací s trhem (zneužívání trhu) (*) lze použít s případnými vhodnými úpravami pro použitelnost na obchodování s komoditami.

(*) Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Povinnost vyřadit povolenky nevzniká ve vztahu k emisím, u nichž bylo ověřeno, že byly zachyceny a přepraveny k trvalému uložení do zařízení s platným povolením podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*).

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž je dotčen článek 10c.“

16) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Platnost povolenek

1. Povolenky vydané od 1. ledna 2013 jsou platné pro emise během osmiletých období počínaje 1. ledna 2013.

2. Čtyři měsíce po začátku každého období uvedeného v odstavci 1 příslušný orgán zruší povolenky, které již nejsou platné a nebyly vyřazeny a zrušeny v souladu s článkem 12.

Členské státy vydávají povolenky osobám pro probíhající období, aby nahradily povolenky, které měly tyto osoby v držení a které byly zrušeny v souladu s prvním pododstavcem.“

17) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Monitorování a vykazování emisí

1. Do 31. prosince 2011 přijme Komise nařízení o monitorování a vykazování emisí a v případě potřeby rovněž údajů o činnostech uvedených v příloze I a o monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech pro účely podání žádosti podle článku 3e nebo 3f; uvedené nařízení bude založeno na zásadách monitorování a vykazování emisí stanovených v příloze IV a určí potenciál globálního oteplování každého skleníkového plynu v požadavcích na monitorování a vykazování emisí daného plynu.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

2. Nařízení uvedené v odstavci 1 zohlední nejpřesnější a nejaktuálnější dostupné vědecké důkazy, zejména od IPCC, a může rovněž stanovit požadavky na provozovatele, aby podávali zprávy o emisích souvisejících s výrobou produktů vyráběných v energeticky náročných průmyslových odvětvích, která mohou podléhat mezinárodní hospodářské soutěži. Uvedené nařízení může rovněž stanovit požadavek nezávislého ověření těchto informací.

K těmto požadavkům může patřit vykazování úrovně emisí z výroby elektřiny, na které se vztahuje systém Společenství a které souvisejí s výrobou těchto produktů.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel zařízení nebo letadla monitoroval emise z uvedeného zařízení a po skončení každého kalendářního roku v souladu s nařízením uvedeným v odstavci 1 vykazoval příslušnému orgánu emise z tohoto zařízení, nebo od 1. ledna 2010 emise z provozovaného letadla, během dotyčného kalendářního roku.

4. Nařízení uvedené v odstavci 1 může zahrnovat požadavky na používání automatizovaných systémů a formátů výměny údajů za účelem sladění komunikace týkající se monitorovacího plánu, ročního výkazu emisí a kontrolních činností mezi provozovatelem, ověřovatelem a příslušnými orgány.“

18) Článek 15 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**Ověřování a akreditace**“;

b) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Do 31. prosince 2011 přijme Komise nařízení o ověřování emisních výkazů na základě zásad uvedených v příloze V a o akreditaci ověřovatelů a dohledu nad nimi. Uvedené nařízení podle potřeby upřesní podmínky akreditace, odnímání akreditací, vzájemné uznávání akreditací a vzájemné ověřování akreditačních orgánů.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.“

19) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Zveřejňování informací a služební tajemství

Členské státy a Komise zajistí, aby veškerá rozhodnutí a zprávy týkající se množství povolenek, jejich přidělování a monitorování, vykazování a ověřování emisí byly bezodkladně zveřejněny, a to v systematické podobě zaručující nediskriminační přístup.

Informace, na něž se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu, nestanoví-li platné právní či správní předpisy jinak.“

20) V článku 16 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pokuty za překročení emisí týkající se povolenek vystavených po 1. lednu 2013 se zvyšují v souladu s evropským indexem spotřebitelských cen.“

21) Článek 19 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Povolenky vydané od 1. ledna 2012 se zaznamenávají v registru Společenství za účelem provádění postupů týkajících se správy účtů otevřených v členském státě a přidělování, vyřazování a rušení povolenek na základě nařízení Komise uvedeného v odstavci 3.

Každý členský stát musí být schopen vykonávat schválené operace v rámci UNFCCC nebo Kjótského protokolu.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Nařízení uvedené v odstavci 3 obsahuje vhodné metody pro registr Společenství na provádění transakcí a jiných operací k provedení ujednání uvedených v čl. 25 odst. 1b. Uvedené nařízení upravuje rovněž postupy týkající se změn a krizového řízení registru Společenství s ohledem na skutečnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Obsahuje vhodné postupy, na jejichž základě registr Společenství umožňuje iniciativy členských států, pokud jde o zlepšení účinnosti, řízení administrativních nákladů a opatření týkající se kontroly kvality.“

22) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Tato zpráva věnuje zvláštní pozornost úpravě přidělování povolenek, provozu registrů, uplatňování prováděcích opatření pro monitorování a vykazování, ověřování a akreditaci a otázkám týkajícím se dodržování této směrnice a případně nakládání s povolenkami z daňového hlediska.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise organizuje výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států o vývoji v oblasti přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozu registrů, monitorování, vykazování, ověřování, akreditace, informačních technologií a dodržování této směrnice.“

23) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Změny příloh

Přílohy této směrnice s výjimkou příloh I, IIa a IIb mohou být změněny na základě zpráv uvedených v článku 21 a zkušeností s uplatňováním této směrnice. Přílohy IV a V mohou být změněny s cílem zlepšit monitorování, vykazování a ověřování emisí.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.“

24) V článku 23 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 tohoto rozhodnutí.“

25) Článek 24 se nahrazuje tímto:

„Článek 24

Postupy pro jednostranné zahrnutí dodatečných činností a plynů

1. Od roku 2008 mohou členské státy používat obchodování s povolenkami na emise v souladu s touto směrnicí pro činnosti a skleníkové plyny, které nejsou uvedeny v příloze I, s přihlédnutím ke všem relevantním kritériím, zejména vlivům na vnitřní trh, možným narušením hospodářské rovnováhy, ekologické vyváženosti systému Společenství a spolehlivosti plánovaného systému monitorování a vykazování, pokud zahrnutí těchto činností a skleníkových plynů schválí Komise.

a) regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2, pokud se zahrnutí týká zařízení, na která se nevztahuje příloha I, nebo

b) regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3, pokud se zahrnutí týká činností skleníkových plynů, které nejsou uvedeny v příloze I. Tato opatření mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním.

2. Zároveň se schválením zahrnutí dodatečných činností a plynů může Komise povolit vydání dodatečných povolenek a oprávnit jiné členské státy, aby zahrnuly takové dodatečné činnosti a plyny.

3. Z podnětu Komise nebo na žádost členského státu lze přijmout nařízení o monitorování emisí a vykazování činností, zařízení a skleníkových plynů, které nejsou uvedené jako kombinace v příloze I, pokud lze monitorování a vykazování provést s dostatečnou přesností.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.“

26) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 24a

Harmonizovaná pravidla pro projekty, kterými se snižují emise

1. Kromě zahrnutí uvedeného v článku 24 lze přijmout prováděcí opatření k vydávání povolenek nebo kreditů ve vztahu k projektům, které spravují členské státy a kterými se snižují emise skleníkových plynů, na něž se nevztahuje systém Společenství.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Žádná taková opatření nesmějí vést ke dvojímu započtení snížení emisí ani být překážkou provádění jiných opatření politik týkajících se snížení emisí, na která se nevztahuje systém Společenství. Opatření se přijmou jen tehdy, pokud zahrnutí není možné v souladu s článkem 24, a v příštím přezkumu systému Společenství se posoudí možnost harmonizace pokrytí těchto emisí v celém Společenství.

2. Lze přijmout prováděcí opatření, která stanoví podrobnosti o vydávání kreditů na projekty na úrovni Společenství podle odstavce 1.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

3. Členský stát může odmítnout vydat povolenky nebo kredity ve vztahu k určitým typům projektů, které snižují emise skleníkových plynů na jeho území.

Tyto projekty se uskutečňují na základě souhlasu členského státu, v němž se daný projekt provádí.“

27) V článku 25 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„1a. Je možné uzavřít dohody s cílem stanovit uznávání povolenek mezi systémem Společenství a slučitelnými závaznými systémy obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí zavedenými v jakékoli jiné zemi nebo subfederálním nebo regionálním celku.

1b. Je možné uzavřít nezávazná ujednání s třetími zeměmi nebo subfederálními či regionálními celky s cílem stanovit správní a technickou koordinaci ve vztahu k povolenkám v systému Společenství nebo jiným závazným systémům obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí.“

28) Články 27, 28 a 29 se nahrazují tímto:

„Článek 27

Vyloučení malých zařízení podléhajících rovnocenným opatřením

1. Členské státy mohou ze systému Společenství po konzultaci s provozovatelem vyloučit zařízení, jejichž emise vykázané příslušnému orgánu představují méně než 25 000 tun

ekvivalentu oxidu uhličitého, a zařízení, kde probíhá spalování a jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 35 MW, s výjimkou emisí z biomasy, a to každý rok během tří let předcházejících oznámení podle písmene a), pokud tato zařízení podléhají opatřením, jimiž se dosáhne rovnocenného příspěvku ke snížení emisí, a pokud příslušný členský stát splní tyto podmínky:

- a) Komisi oznámí každé takové zařízení a uvede příslušná zavedená opatření, na jejichž základě bude u tohoto zařízení dosaženo rovnocenného přínosu ke snížení emisí, a to před předložením nebo nejpozději při předložení seznamu zařízení podle čl. 11 odst. 1 Komisi;
- b) potvrdí, že byla přijata úprava monitorování s cílem zhodnotit, zda kterékoli ze zařízení vypustilo v kterémkoli kalendářním roce 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, s výjimkou emisí z biomasy. Členské státy mohou zařízení, jejichž průměrné roční ověřené emise v období 2008–2010 jsou nižší než 5 000 tun ročně, povolit zjednodušená opatření pro monitorování, vykazování a ověřování v souladu s článkem 14;
- c) potvrdí, že pokud kterékoli zařízení vypustí v kterémkoli kalendářním roce 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, s výjimkou emisí z biomasy, nebo pokud se v souvislosti s tímto zařízením již neuplatňují opatření pro dosažení rovnocenného přínosu ke snížení emisí, zařadí se toto zařízení opět do systému Společenství;
- d) zveřejní informace uvedené v písmenech a), b) a c) k veřejné diskusi.

Vyloučeny mohou být také nemocnice, pokud přijmou rovnocenná opatření.

2. Pokud po uplynutí tří měsíců ode dne oznámení veřejné diskuse Komise během dalších šesti měsíců nevznese námitky, považuje se vyloučení za schválené.

Po vyřazení povolenek vztahujících se k období, během něhož zařízení patří do systému Společenství, se zařízení vyloučí a členský stát mu nevydává žádné další bezplatné povolenky podle článku 10a.

3. V případě, že je zařízení opět zařazeno do systému Společenství podle odst. 1 písm. c), udělují se veškeré povolenky vydané podle článku 10a od roku, kdy dané zařízení do systému opět vstoupí. Povolenky vydané těmto zařízením se odečtou od množství povolenek, které mají podle čl. 10 odst. 2 vydražit členské státy, v nichž se dané zařízení nachází.

Každé takové zařízení zůstane v systému Společenství až do konce obchodovacího období.

4. Pro účely určení emisí během tří let předcházejících oznámení podle odst. 1 písm. a) lze u zařízení, která nebyla v období 2008–2012 do systému Společenství zahrnuta, stanovit zjednodušené požadavky na monitorování, vykazování a ověřování emisí.

Článek 28

Úpravy použitelné po schválení mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím

1. Do tří měsíců poté, co Společenství podepíše mezinárodní dohodu o změně klimatu, která do roku 2020 povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % ve srovnání s úrovní roku 1990, jak je stanoveno v závazku 30 % snížení emisí schváleném Evropskou radou v březnu 2007, předloží Komise zprávu, která zhodnotí zejména tyto otázky:

- a) povahu opatření dohodnutých na mezinárodních jednáních a povahu závazků v oblasti snížení emisí přijatých dalšími rozvinutými zeměmi, pokud jsou srovnatelné se závazky Společenství, a závazků hospodářsky vyspělejších rozvojových zemí přiměřeně přispívajících úměrně své odpovědnosti a schopnostem;
- b) důsledky mezinárodní dohody o změně klimatu, a tedy i možnosti, které jsou zapotřebí na úrovni Společenství, aby bylo možné vyváženým, transparentním a spravedlivým způsobem pokročit k ambicióznějšímu cíli 30 % snížení, přičemž je třeba vzít v úvahu práci vykonanou v rámci prvního kontrolního období Kjótského protokolu;
- c) konkurenceschopnost průmyslové výroby ve Společenství s ohledem na rizika úniku uhlíku;
- d) dopady mezinárodní dohody o změně klimatu na ostatní hospodářská odvětví Společenství;
- e) dopady na odvětví zemědělství Společenství, včetně rizik úniku uhlíku;
- f) vhodné způsoby pro začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím ve Společenství;
- g) zalesňování, obnovu zalesnění, zamezení odlesňování a poškozování lesů ve třetích zemích v případě zavedení mezinárodně uznávaného systému zaměřeného na tuto oblast;
- h) potřebu dalších politik a opatření Společenství vzhledem k závazkům Společenství a členských států v oblasti snížení emisí skleníkových plynů.

2. Na základě zprávy uvedené v odstavci 1 Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na změnu této směrnice podle odstavce 1, přičemž pozměňující směrnice by měla vstoupit v platnost poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, a měla by vycházet ze závazků v oblasti snížení emisí, které mají být splněny podle uvedené dohody.

Návrh vychází ze zásad transparentnosti, hospodářské účinnosti, nákladové efektivity a spravedlivého rozdělení úsilí mezi členské státy v duchu solidarity.

3. Návrh případně umožní provozovatelům, aby vedle kreditů stanovených touto směrnicí používali také CER, ERU nebo jiné schválené kredity ze třetích zemí, které ratifikovaly mezinárodní dohodu o změně klimatu.

4. Návrh případně obsahuje také veškerá další opatření potřebná k dosažení povinných snížení v souladu s odstavcem 1 transparentním, vyváženým a spravedlivým způsobem, a zejména prováděcí opatření, která stanoví, že provozovatelé v systému Společenství mohou využívat jiné typy kreditů z projektů, než které jsou uvedeny v čl. 11a odst. 2 až 5, nebo jiné mechanismy vytvořené na základě mezinárodní dohody o změně klimatu.

5. Návrh obsahuje vhodná přechodná a odkládací opatření, která se použijí v souvislosti se vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost.

Článek 29

Zpráva pro zajištění lepšího fungování trhu s uhlíkem

Pokud Komise na základě pravidelných zpráv o fungování trhu s uhlíkem podle čl. 10 odst. 5 získá důkazy o tom, že řádné fungování trhu s uhlíkem je narušeno, předloží o tom Evropskému parlamentu a Radě zprávu. K této zprávě může případně připojit návrhy na zvýšení transparentnosti trhu s uhlíkem a na vypracování opatření, která by jeho fungování zlepšila.“

29) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 29a

Opatření pro případ nadměrného kolísání cen

1. Pokud cena povolenek po dobu delší než šest po sobě jdoucích měsíců přesahuje trojnásobek jejich průměrné ceny na evropském trhu s uhlíkem za poslední dva roky, svolá Komise bezodkladně schůzi výboru zřízeného článkem 9 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

2. Pokud vývoj cen uvedený v odstavci 1 neodpovídá měnícím se základním faktorům vývoje na trhu, lze s přihlédnutím ke stupni vývoje cen přijmout jedno z těchto opatření:

- a) opatření, které členským státům umožňuje, aby část povolenek určených k dražbě vydražily dříve, než bylo plánováno;
- b) opatření, které členským státům umožňuje, aby vydražily až 25 % povolenek zbývajících v rezervě pro nové účastníky na trhu.

Tato opatření se přijímají řídicím postupem podle čl. 23 odst. 4.

3. Každé opatření co možná nejvíce zohledňuje zprávy, které Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě podle článku 29, a veškeré další důležité informace poskytnuté členskými státy.

4. Prováděcí pravidla k těmto ustanovením stanoví nařízení uvedené v čl. 10 odst. 4.“

30) Příloha I se nahrazuje zněním obsaženým v příloze I této směrnice.

31) Vkládají se přílohy IIa a IIb, jejichž znění je obsaženo v příloze II této směrnice

32) Příloha III se zrušuje.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2012.

Právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES ve znění čl. 1 bodu 10 této směrnice a s článkem 11 směrnice 2003/87/ES ve znění čl. 1 bodu 13 této směrnice však uvedou v účinnost do 31. prosince 2009.

Členské státy použijí předpisy uvedené v prvním pododstavci ode dne 1. ledna 2013. Předpisy přijaté členskými státy podle prvního a druhého pododstavce musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 3

Přechodné ustanovení

Ustanovení směrnice 2003/87/ES ve znění směrnic 2004/101/ES a 2008/101/ES a nařízení (ES) č. 219/2009 se použijí do 31. prosince 2012.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

Příloha I směrnice 2003/87/ES se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

KATEGORIE ČINNOSTÍ, NA KTERÉ SE VZTAHUJE TATO SMĚRNICE

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů, a zařízení, jež používají pouze biomasu.
2. Prahové hodnoty uvedené níže se obecně týkají výrobní kapacity či výkonu. Pokud v jednom zařízení probíhá více činností spadajících do téže kategorie, jejich kapacity se sčítají.
3. Zakládá-li se rozhodnutí o zahrnutí zařízení do systému Společenství na výpočtu jeho celkového jmenovitého tepelného příkonu, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech technických jednotek, které jsou jeho součástí a v nichž dochází ke spalování paliva. Těmito jednotkami mohou být všechny typy kotlů, hořáků, turbín, topných těles, topenišť, spalovacích, vypalovacích a jiných pecí, trub, sušiček, motorů, palivových článků, spalovacích jednotek CLC (chemical looping combustion), pochodní a termických nebo katalytických dodatečných spalovačů. K jednotkám se jmenovitým tepelným příkonem nižším než 3 MW a jednotkám využívajícím výhradně biomasu se pro účely tohoto výpočtu nepřihlíží. „Jednotkami využívajícími výhradně biomasu“ se rozumějí též jednotky, u nichž se používá fosilních paliv pouze při jejich spouštění a vypínání.
4. Slouží-li jednotka k činnosti, pro niž není prahová hodnota vyjádřena jako celkový jmenovitý tepelný příkon, je pro rozhodnutí o zahrnutí daného zařízení do systému Společenství rozhodná prahová hodnota pro tuto činnost.
5. Pokud se zjistí, že je v daném zařízení prahová hodnota pro kapacitu u kterékoli činnosti uvedené v této příloze překročena, zahrnou se do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma ty, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu.
6. Od 1. ledna 2012 se zahrnují všechny lety, které přilétají na letiště umístěné na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které z tohoto letiště odletají.

Činnosti	Skleníkové plyny
Spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW jiných než zařízeních pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu	Oxid uhličitý
Rafinace minerálních olejů	Oxid uhličitý
Výroba koksu	Oxid uhličitý
Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy)	Oxid uhličitý
Výroba surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu	Oxid uhličitý
Výroba nebo zpracování železných kovů (včetně feroslitin), kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW. Při zpracovatelské činnosti se využívá mimo jiné válcoven, přihřívačů, žhacích pecí, kováren, sléváren, pokovování a moření.	Oxid uhličitý
Výroba primárního hliníku	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
Výroba sekundárního hliníku, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba nebo zpracování neželezných kovů včetně výroby slitin, rafinace, výroby odlitků atd., kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem (včetně paliv používaných jako redukční prostředky) vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý

Činnosti	Skleníkové plyny
Výroba cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně	Oxid uhličitý
Výroba vápna nebo kalcinace dolomitu či magnezitu v rotačních pecích nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně	Oxid uhličitý
Výroba skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně	Oxid uhličitý
Výroba izolačního materiálu z minerální vlny, při níž se využívá sklo, minerály nebo hlušina, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Sušení nebo kalcinace sádrovce nebo výroba sádkartonu a jiných výrobků ze sádry, kde se provozují spalovací zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů	Oxid uhličitý
Výroba papíru a lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Výroba černého uhlíku zahrnující karbonizaci organických látek, jako jsou oleje, dehty, kraky a zbytky z destilace, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba kyseliny dusičné	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba kyseliny adipové	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba glyoxalu a kyseliny glyoxylové	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba čpavku	Oxid uhličitý
Množstevní výroba organických chemikálií krakováním, reformováním, částečnou nebo celkovou oxidací nebo podobnými postupy, o výrobní kapacitě větší než 100 t denně	Oxid uhličitý
Výroba vodíku (H ₂) a syntetického plynu reformováním nebo částečnou oxidací, o výrobní kapacitě větší než 25 t denně	Oxid uhličitý
Výroba uhličitanu sodného (Na ₂ CO ₃) a hydrogenuhličitanu sodného (NaHCO ₃)	Oxid uhličitý
Zachytávání skleníkových plynů ze zařízení spadajících do působnosti této směrnice pro účely přepravy a geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Přeprava skleníkových plynů potrubím za účelem geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Geologické ukládání skleníkových plynů v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES.	Oxid uhličitý

Činnosti	Skleníkové plyny
<p data-bbox="284 259 352 282">Letectví</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Lety, které odlétají z letiště umístěného na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které na toto letiště přilétají.</p> <p data-bbox="284 405 507 427">Tato činnost nezahrnuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="284 465 911 591">a) lety vykonávané výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a ministrů jiné země, než je členský stát, během jejich služebních cest, pokud je tato skutečnost doložena příslušným označením statusu na letovém plánu; <li data-bbox="284 629 911 680">b) vojenské lety vykonávané vojenskými letadly a lety celních a policejních orgánů; <li data-bbox="284 719 911 770">c) pátrací a záchranné lety, protipožární lety, humanitární lety a lety letecké záchranné služby schválené příslušným orgánem; <li data-bbox="284 808 911 860">d) veškeré lety vykonávané výlučně podle pravidel letu za viditelnosti podle přílohy 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví; <li data-bbox="284 898 911 949">e) lety končící na letišti, ze kterého letadlo vzletlo, během nichž nedošlo k mezipřistání; <li data-bbox="284 987 911 1113">f) cvičné lety vykonávané výlučně za účelem získání licence nebo získání kvalifikace v případě letové posádky v kabině pilota, pokud je tato skutečnost doložena příslušnou poznámkou v letovém plánu a za předpokladu, že let neslouží k přepravě cestujících nebo nákladu ani k přemístění nebo dopravení letadla; <li data-bbox="284 1151 911 1218">g) lety vykonávané výlučně za účelem vědeckého výzkumu nebo kontroly, testování či udělování osvědčení pro letadla nebo vybavení, a to leteckého i pozemního; <li data-bbox="284 1256 911 1308">h) lety vykonávané letadly o certifikované maximální vzletové hmotnosti nižší než 5 700 kg; <li data-bbox="284 1346 911 1471">i) lety vykonávané v rámci závazků veřejné služby nařízené v souladu s nařízením (EHS) č. 2408/92 na trasách v nejbližších regionech uvedených v čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES nebo na trasách, na nichž nabízená kapacita nepřesahuje 30 000 míst ročně, a <li data-bbox="284 1509 911 1711">j) lety, jež by jinak spadaly pod tuto činnost, vykonávané poskytovatelem komerční letecké dopravy, jenž buď <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1576 911 1628">— po tři po sobě jdoucí čtyřměsíční období provozuje méně než 243 letů za období, nebo <li data-bbox="331 1666 911 1718">— lety s celkovou roční produkcí emisí nižší než 10 000 tun za rok. <p data-bbox="331 1756 911 1845">Lety uskutečňované výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a ministrů členských států během jejich služebních cest nemohou být na základě tohoto bodu vyloučeny.“</p>	<p data-bbox="922 259 1054 282">Oxid uhličitý</p>

PŘÍLOHA II

Ve směrnici 2003/87/EHS se vkládají nové přílohy, které znějí:

„PŘÍLOHA IIa

Zvýšení procentního podílu povolenek, které mají členské státy vydražit podle čl. 10 odst. 2 písm. a) pro účely solidarity a růstu Společenství a s cílem snížit emise a přizpůsobit se dopadům změny klimatu

	podíl členského státu
Belgie	10 %
Bulharsko	53 %
Česká republika	31 %
Estonsko	42 %
Řecko	17 %
Španělsko	13 %
Itálie	2 %
Kypr	20 %
Lotyšsko	56 %
Litva	46 %
Lucembursko	10 %
Maďarsko	28 %
Malta	23 %
Polsko	39 %
Portugalsko	16 %
Rumunsko	53 %
Slovinsko	20 %
Slovensko	41 %
Švédsko	10 %

PŘÍLOHA IIb

ROZDĚLENÍ POVOLENEK, KTERÉ MAJÍ ČLENSKÉ STÁTY VYDRAŽIT PODLE ČL. 10 ODS. 2 PÍSM. C), ZOHLEDŇUJÍCÍ ČASNÉ ÚSILÍ NĚKTERÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ O DOSAŽENÍ 20 % SNÍŽENÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ

Členský stát	Rozdělení 2 % oproti procentní úrovni stanovené v Kjótském protokolu
Bulharsko	15 %
Česká republika	4 %
Estonsko	6 %
Maďarsko	5 %
Lotyšsko	4 %
Litva	7 %
Polsko	27 %
Rumunsko	29 %
Slovensko	3 %“